

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 91

Číslo: 45

6. listopadu 2011

Cena: 7 Kč

PETR WAGNER: ŽIVOT MI DÁVÁ SMYSL, KDYŽ JE PESTŘEJŠÍ

Mgr. Petr Wagner (*1977) je duchovním v náboženské obci Čerčany. Několik let zde působil jako kazatel, 28. září tohoto roku přijal svátost svěcení kněžstva. Můžete jej však znát i z Radia Wave, kde připravuje pořad s duchovní tematikou, nebo z působení v hudebních skupinách. Je ženatý a má čtyři děti. Ptali jsme se ho, jak se tolik činností dá skloubit...

* Působíte jako farář v náboženské obci Čerčany, která se rozhodně nebrání ekumeně a věřící se zde mohou sejít při mnoha různých aktivitách. Co všechno se u vás koná?

Mám skutečně velké štěstí, že zde v Čerčanech a okolí žije celá řada křesťanů, kterým tolik nesejde na denominačních hranicích a mají chuť se setkávat a také spolu něco dělat. Specifikem našeho vesnického prostředí je to, že si všichni dobře uvědomujeme, jak je nás křesťanů málo - a vede nás to ke snaze své síly spojit ke společné věci evangelia a alespoň občas přestat hrát na denominační "barvy". Protože naše náboženská obec je malá a navíc většinou pravidelní účastníci bohoslužeb nejsou vůbec podle kartotéky členy naší církve, spolupracuji s těmi, kdo mají chuť. V současné době je to okruh mládežníků z Římskokatolické církve a Česko-bratrské církve evangelické a především velmi otevřená a skutečně duchovně aktivní rodina Hronových a vůbec společenství, které se kolem nich utvořilo. Bez takových osobních vazeb bych zde v Čerčanech nemohl dělat vůbec nic, moje samostatné zásluhy jsou zanedbatelné. Vše, co se doposud podařilo, a vše, co se daří stále udržet při životě, je práce Ducha svatého a jím naplněných vztahů. V současné době je naší prioritou v aktivitách další běh evangelizačních kurzů Alfa, který začal v říjnu a poběží prakticky až do Vánoc. Mám dojem, že je to už šestý běh a zase jsem nesmírně povzbuzený zájmem účastníků, otevřeností lidí, kteří jsou ještě "na cestě". Pak ještě máme mládežnická setkání, pravidelné ekumenické bohoslužby, hodiny biblických příběhů pro děti. Také v hospici se děje řada akcí, na kterých se lidé z ekumeny podílejí. Vloni jsme ještě začali setkávání tzv. Třicátníků - pro-

gram pro mladé rodiny. V této aktivitě ještě hledáme správnou cestu, ale myslím, že v okolí je řada křesťanských rodin, kterým něco podobného chybí.

* Ve vaší obci je dost „akční“ mládež, povězte o ní něco...

Jak už jsem naznačil, i mládež je zde složena ze členů různých církví (podotýkám, že z naší církve jsem tam jen já, "papírově" naše náboženská obec zatím nemá skoro žádné členstvo do 30 let věku). Vždycky po letních prázdninách máme problémy nahodit normální rytmus, složení se také dost mění podle toho, kdo zrovna maturuje nebo odchází na vysokou školu do Prahy. Nicméně stále tak nějak fungujeme, rádi bychom udělali Kurzy Alfa pro mládež podle nových materiálů příští rok na jaře a tento týden jedeme na společný víkend.

* Společně s Petrem Vizinou připravujete pro Český rozhlas 4 – Radio Wave pořad Vizionáři, který se zabývá duchovním v umění a událostech. Můžete říci, jak tento pořad vznikl?

Petr Vizina už pár let tento pořad nedělá, ale je fakt, že s ním začal, na pozvání tehdejšího vedení Radia Wave. Tehdy vznikla potřeba duchovního pořadu pro stanici orientovanou na mladé posluchače a oslovili Petra. On pak zavolał mně a nějakou dobu jsme se v pořadu střídali. Pak jsem ho po něm "zdědil".

* Na který díl Vizionářů vzpomínáte nejraději a proč?

Těžko říct, zajímavých lidí bylo ve Vizionářích dost a dost, ale vždycky mě spíš bavilo poslouchat Petrovy pořady, protože nad svojí vlastní prací nemám nadhled.

Dokončení na str. 3

Shromáždění úcty a vděčnosti není ve Zlíně jen vzpomínání

Tradiční shromáždění úcty a vděčnosti, pořádané vždy na podzim náboženskou obcí ve Zlíně, bývá určeno nejstarší generaci. Proto je i naplnění těchto odpoledních besed zaměřeno ke starší věkové kategorii. Letos připadlo toto shromáždění na neděli 23. října. Setkání zahájila krátká pobožnost, ve které se zamýšlela jáhenka Radana Váňová nad heslem roku „Nedej se přemoci zlem, ale přemáhěj zlo dobrem.“ (Ř 12,21) Potom se ujal slova Mgr. Marcel Sladkowski. Velmi zasvěceně promluvil o dění v NO Zlín v letech 1935-1948. Jsou to roky, které většina účastníků setkání pamatuje, a tak na přednášku spontánně navázaly vzpomínky přítomných. Hovořil především jeden z nejstarších – ing. Antonín Vopěnka, který býval aktivním členem Jednoty mládeže a dnešní besedu doprovodil hrou na varhany. O hudební vstupy mezi jednotlivými bloky přednášky se postaraly dvě sestry – Radana Váňová a Dana Vlachynská. Zahrály tři renesanční tance pro housle a kytaru. Po hlavním programu byla pak ještě příležitost k rozhovorům při malém pohoštění. Po vši té historii a vzpomínání přišla řada také na otázky týkající se současnosti církve, a to i na ty bolestivé. Proč nás ubývá, proč je mnoho členů církve pasivních, kam se poděla kdysi tak početná mládež? A co dělat pro to, aby se situace zlepšila? Společnými silami jsme pak hledali odpovědi. Ty zněly například: „Měli bychom se asi víc modlit.“ „Měli bychom projevit zájem o pasivní členy, pozvat je na církevní setkání, navštívit je, a to nejen při příležitosti jejich narozenin.“ „Měli bychom být sami víc aktivní v církvi.“ „Měli bychom být důslednější při křesťanské výchově svých dětí, vnuků.“ „Měli bychom žít své křesťanství i ve všední den, a to tak důvěryhodně, aby druzí poznali, že nás víra obohacuje, že jsme rádi křesťany.“

Rada starších Zlín

K NÁVRHU ZÁKONA O NAROVNÁNÍ VZTAHŮ MEZI STÁTEM A CÍRKVEMI

Po předložení a zveřejnění prvního vládního návrhu dne 30. května 2011 probíhala během letních měsíců července a srpna intenzivní jednání v Ekumenické radě církví, v expertní a církevní komisi s Římskokatolickou církví a Federací židovských obcí. Pak následovala společná jednání církevní a vládní komise vedené panem ministrem Jiřím Besserem na ministerstvu kultury. Ekumenická rada církví do jednání vstupovala se shodou na třech základních pilířích. Tím prvním je, že výchozí částka oceněného majetku je neměnná. Druhým je, že klíč rozdělení mezi jednotlivými církvemi platí, a třetím pilířem je hodnota jednoty, společného jednotného postupu. Jednání Ekumenické rady církví s Římskokatolickou církví se týkalo finanční náhrady za rozšíření naturální restituace v její prospěch. S vládní komisí byl projednáván zejména sporný bod přechodného období, jak dlouho a

v jaké výši bude vyplácen stávající státní příspěvek po případném přijetí zákona. Nakonec se došlo k určitému kompromisu.

Vládní návrh se základními parametry zohledňující tato společná složitá jednání, který je nyní již oficiálně poskytnutý církvím k vyjádření, navazuje na návrh zákona z roku 2008. K němu jsme se tehdy jako církev společně s ostatními připojili poté, co byl projednán a schválen nejvyšším orgánem naší církve – sněmem. Nový vládní návrh obsahuje nové skutečnosti vzhledem k tehdejšímu zamítnutí návrhu a současné nepříznivé ekonomické situaci našeho státu. Tyto změny, jako je snížení finanční částky vzhledem k rozšíření naturální restituace, zkrácení doby splácení z 60 na 30 let a stejně tak i úprava přechodného období, jsou pro nás podstatné. Vyžadují nové projednání uvnitř církve. V tomto směru byla již diskuse otevřena a v jednotlivých

diecézích se zhodnocují možné důsledky v případě, že bude zákon přijat. Znamená to fakticky připravovat se na odlohu a vstoupit do situace, s níž nemáme zkušenost. V současnosti je zabezpečeno celkové hospodaření naší církve z vlastních prostředků ve výši třiceti až čtyřiceti procent. V případě Římskokatolické církve a Česko-bratrské církve evangelické je to asi padesát procent z vlastních zdrojů.

K předloženému návrhu přistupujeme v naší církvi spíše opatrně a s otázkami. Církev československá husitská nevladní lesy nebo pole a neměla žádný majetek, když v roce 1920 vznikla. Také neměla finanční podporu ze zahraničí. Hospodářské zabezpečení a vytváření zázemí pro její činnost mělo svůj původ především v darech věřících a příznivců. Náboženské obce, které postavily v době první republiky nové sbory, byly pak

Dokončení na str. 3

Petr Wagner na fotografii Standy Soukupa

PETR WAGNER: ŽIVOT MI DÁVÁ...

Dokončení ze str. 1

* Jaká je odezva na Vizionáře? Reagují i lidé, kteří vyloženě řeknou – jsem nevěřící a váš pořad mě zaujal? Já jsem za ty roky moc konkrétních ohlasů neměl, ale většinou byly pozitivní a většinou byly od tzv. nevěřících lidí.

* Sám hrajete v několika hudebních skupinách. Jaké žánry hrají, o čem jsou texty?

Teď už mám vlastně jen jednu kapelu, která se jmenuje Four Word Letter, a ještě jeden malý projekt, ve kterém se zase s jinými lidmi věnujeme hlavně převzatým písničkám (to se jmenuje Baby Dorado). FWL navazuje stylově na muziku, kterou jsme nějakých sedm let dělali už s Goro - všichni milujeme indie kapely 90. let a je to na tom pořádku dost znát. V Baby Dorado zase dostává prostor záliba ve dřevním country a moje slabost pro italské zpěváky 60. let, co zpívali na festivalu v San Remu. Jenom bych teď s rodinou asi potřeboval, aby měl den víc hodin a já se tomu všemu mohl věnovat víc.

* Kdy jste se rozhodl, že budete působit jako duchovní, a co vás k tomu vedlo?

Když jsem přišel na fakultu, měl jsem plán, že ji zkusím vystudovat hlavně pro sebe, abych se něco dozvěděl. Hudebních aktivit jsem se ale taky nechtěl vzdát, tak mi všechno trvalo déle, než je normální. Výhodou bylo, že jsem bydlel na žižkovské koleji,

což bylo tehdy prostředí, které umožňovalo skloubit obojí - ve sboru jsme s kapelou zkoušeli a mezi spolubydlicími zase člověk nacházel motivaci, aby úplně nezanedbal studium. Jednoho dne k nám na pokoj přišel na návštěvu milý bratr Vašek Balek, který v té době na koleji také bydlel, s nabídkou jít na nějakou nezaopatřenou vesnickou faru a v rámci duchovní praxe se pokusit skutečně starat o náboženskou obec, o lidi, o budovu, o duchovní život. Přišel za námi takhle už poněkolkáté - vždycky jsme se nějak vykoukali. Ani nevím, proč jsem se tehdy na podzim 2003 z ničeho nic rozhodl úplně jinak, ale mám dojem, že s tím má co dělat Boží plán, kterému člověk přitaká, aniž by o tom nějak rozjímal. Někdy to tak chodí. Vzali jsme to tehdy s Davidem Smetanou napůl - ani jeden z nás neměl ještě dostudováno. Mysleli jsme, že to bude tak na rok, a, jak tak koukám, jsem tu letos už osm let.

* Mnoho lidí zastává názor, že farář je příliš odtazité povolání, že má málo kontaktu se světskou rovinou. Jak se takovým lidem může duchovní přiblížit?

Povolání duchovního může vést k izolaci, což se samozřejmě násobí, pokud třeba žije v celibátu. Ale to prostě není můj způsob života - nevypadám jako typický kněz, asi se tak ani neoblékám, ani tak nemluví, zabývám se i jinými věcmi, než vysloveně farářskými záležitostmi, díky dalším aktivitám se pohybuji v různém pracov-

ním prostředí. Život mi dává smysl, když je takhle pestřejší. Přestože vím, že moje základní zázemí je rodina a duchovní společenství kolem sboru, asi bych se nedokázal obejít ani bez těch ostatních aktivit. Tím nechci říct, že tahle moje cesta je nějak lepší - často ztrácím koncentraci, povinností je někdy víc, než jsem schopný zvládnout, mívám pochybnosti o tom, co bych měl dělat a čeho bych měl už radši zanechat. Ale asi to jinak neumím. Zároveň musím říct, že jsem nikdy nepřemýšlel nad tím, jak by se měl duchovní přiblížit "obyčejným lidem". To by přece znamenalo, že farář nemá žádné přátele mimo okruh svého, dosti specifického, oboru, což je vztahová katastrofa.

* Vzhledem k vašemu zaměření na kulturu se musím na závěr zeptat: Četl jste v poslední době nějakou knihu, kterou byste rozhodně doporučil i našim čtenářům?

Tak se mi zdá, že od narození čtvrtého dítěte nečtu kromě Bible a článků o hudbě skoro nic, protože by na to byl čas jenom ve vlaku a tam raději poslouchám muziku, protože se na knížku málokdy dokážu soustředit. Takže můžu doporučit možná snad něco, co čtu dětem před spaním - a to by asi byla knížka Anička malířka. Po mnoha letech jsem zjistil, jak je tenhle příběh, který jsem poprvé četl kdysi na prvním stupni základní školy, pěkný.

Ptala se: **Petra Štěpánová**

Další tři zvony pro královéhradeckou zvonohru

V dubnu letošního roku jsme vám z Hradce Králové radostně oznámili odlišit a slavnostní uvedení zvonů nesoucích jméno Jana Husa a Jana Amose Komenského a nyní po půl roce můžeme připojit oznámení a pozvání na slavnostní uvedení dalších tří nově odlitých zvonů pro královéhradeckou koncertní zvonohru, a to ve čtvrtek 10. listopadu 2011 v 18.00 h ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové za účasti bratra patriarchy ThDr. Tomáše Butty, mistra zvonáře Petra Rudolfa Manouška, představitelů města i kraje, ale také výborných muzikantů - varhanice Jiříny Dvořákové a Radka Rejška, kteří toto slavnostní uvedení hudebně doprovodí.

První z těchto zvonů ponese jméno soluňských bratří Cyrila a Metoděje, slovanských věrozvěstů, druhý jméno knížete Václava a třetí jméno prvního českého biskupa Vojtěcha.

I jména dalších zvonů budou spjata s významnými křesťanskými osobnostmi. Chceme pokračovat opatrem Prokopem, kněžnou Ludmilou, Anežkou Českou a Zdislavou z Lemberka. Pak budou následovat zvony pojmenované po významných předchůdcích reformace a po představitelích různých proudů české reformace. Přes národní obrození bychom pak v závěru rádi dospěli až ke křesťanským osobnostem, které se zapsaly do našich dějin ve 20. století.

Je před námi ještě pěkný kus cesty, ale chceme Pánu Bohu vyjádřit svou vděčnost za to, co se již s jeho požehnáním podařilo, a poprosit o jeho vedení a posilu v dalších krocích. Děkujeme i vám všem, kteří jste na zvonohru svým darem přispěli, a zároveň připomínáme, že veřejná sbírka pokračuje i nadále a můžete se k ní stále připojit odesláním svého příspěvku na transparentní účet náboženské obce Hradec Králové

č. 4862517001/5500 (s variabilním symbolem 329)

Zvon pojmenovaný po soluňských bratřích Cyrilu a Metodějovi na sobě ponese úryvek z Předzpěvu k slovanskému překladu evangelia: „Slyšte všichni lidé slovanští, slyšte Slovo, od Boha přišlo, slovo, jež krmí lidské duše, slovo, jež sílí srdce i rozum.“

Kěž tedy hlas zvonů zní k Boží chvále a zároveň i nás vybízí k Boží oslavě a ke slyšení Slova, které se vtělilo v Ježíši Kristu.

Do Hradce Králové vás srdečně zve

Štěpán Klásek, královéhradecký biskup

K NÁVRHU ZÁKONA O NAROVNÁNÍ...

Dokončení ze str. 1

na mnoho let zadlužené a postupně dluhy splácely. Postupem doby naše církev přece jen vytvořila značnou hospodářskou základnu pro svoji činnost a službu společnosti. Rok 1948 ji zasáhl v době jejího duchovního a hospodářského rozvíjení. Majetek, který naše církev vlastnila k roku 1948, včetně několika zámků užívaných jako sociální zařízení, přešel postupně do soukromého vlastnictví a není již v držení státu. Pozemky, o které jsme přišli, byly určeny na stavbu nových sborů. Z těchto historických důvodů jsme ve všech jednáních od počátku zdůrazňovali, že pro nás není řešením naturální restituce. Neboť ta by hospodářské zabezpečení činnosti naší církve neřešila. Také jsme nechtěli odluku, nýbrž naopak model určité kooperace se státem. Dopad v případě přijetí zákona je nyní v církvi teprve zhodnocován, takže tuto diskusi a oficiální stanovisko nelze zatím předjímat. Je zřejmé, že se může podstatně dotknout celé struktury církve po stránce duchovní správy, organizace náboženských obcí i nakládání s majetkem. Velké finanční výdaje jsou například spojeny s údržbou a opravami církevních staveb, z nichž desítky jsou již kulturní památkou. Naše sbory patří ke kulturní a historické identitě naší země jako kostely katolické či evangelické. Není řešením kostely a budovy prodávat z důvodu, že nebude na jejich údržbu, ale naopak je

naplnit životem a využít tak, aby sloužily i veřejnosti kulturními, sociálními a vzdělávacími aktivitami. Na řadě míst se již tento otevřený model uskutečňuje.

Největší část současného státního příspěvku je určena na platy duchovních. V roce 2007 jsme měli 402 duchovenských úvazků, v současnosti jich je asi 380. Z toho je zřejmé, že dochází k mírnému snižování počtu duchovních v naší církvi. Pro srovná-

ní v roce 1953 jsme měli 490 duchovních a v roce 1989 jich působilo v náboženských obcích 241. Povolání duchovního s vysokoškolským teologickým vzděláním a další kvalifikací na plný úvazek je nezastupitelné pro církev a má význam i pro společnost, neboť církev má být otevřená a duchovní mají naslouchat potřebám druhých lidí.

Tomáš Butta patriarcha

Náboženská obec Litomyšl na návštěvě v Litovli

Náboženská obec Litomyšl uspořádala 1. října zájezd do Loštic, Litovle, Náměšti nad Oslavou a arboreta Bílá Lhota.

Zájezdy jsou pořádány každý rok a ten letošní se dle účastníků moc vydařil.

Asi poslední nádherná sobota letošního podzimu, zajímavá místa naší nádherné země. Chceme touto cestou moc poděkovat sestře farářce Lucii Haltořové z náboženské obce Litovel. Zsvěceně a poutavě nás provedla městem, zhlédli jsme Hanácké Benátky a u gymnázia jsme se poklonili památce Jana Opletala. Nakonec jsme byli pozváni do sboru naší církve. Oslovilo nás, jak sestra farářka za 10 let oživila náboženskou obec a daří se jí práce s dětmi.

Cestou domů jsme poděkovali

Pánu Bohu za požehnaný den. Těšíme se na další zájezd.

Jaroslav Jiráček, Litomyšl
Foto: Jindřiška Řihová

